

Esperant la *fumata bianca*

«) aquesta imatge parla

▸ Aquests dies els ulls i la pregària de moltes persones es dirigeixen cap a la famosa Capella Sixtina (a la foto), on es reuneixen els cardenals electors per donar a l'Església un nou Sant Pare. Vers aquest punt i vers el balcó central de la basílica de Sant Pere es dirigiran també els ulls de Benet XVI, que el passat 11 de febrer va renunciar al Pontificat romà, donat que el seu vigor ha disminuït molt en els darrers mesos i no pot exercir les obligacions del seu ministeri. El seu gest ha estat elogiat a Roma i al món. Ell ha demanat oracions per ell i pel nou Sant Pare. Fem-ho especialment aquests dies, tot esperant la *fumata bianca*.

GLOSSA

Capellà, per què no?

La propera setmana celebrarem la festa de Sant Josep, que és també el Dia del Seminari. Preparant la glossa d'aquest diumenge, pensava que havia de parlar de la vocació al ministeri sacerdotal. He anat a la pàgina web d'un seminari i he trobat aquesta frase: «Capellà, per què no?» I prosseguia: «Aquesta és una pregunta que tot noi o jove cristià s'hauria d'haver fet seriosament alguna vegada a la vida: no podria jo ser-ne, de capellà? No podria ser que Déu em cridés per esdevenir capellà al servei de l'Evangelí?»

Déu adreça aquesta crida en la història real i per a aquest món concret. Vol cridar nois amb capacitat d'anunciar l'Evangelí i de comprometre's amb el Regne. Cerca joves d'avui que sàpiguen trobar Déu en el seu entorn concret, aquest entorn de febleses i misèries i, alhora, de valenties i generositats. Joves equilibrats amb capacitat de vincular-se a Crist per sempre, des d'un coneixement i acceptació de la pròpia persona, amb una experiència religiosa i una vida interior que faciliti la pregària. Joves en sintonia amb l'Església des d'una mirada realista i amb capacitat de comprometre's en la missió evangelitzadora; compassius, amb sensibilitat evangèlica envers el dolor dels altres, especialment dels més pobres i necessitats.

Com escoltar aquesta crida? Des del desig de fer la seva voluntat, posar-se en mans de Déu i deixar-se portar per la força de l'Esperit. «No m'heu escollit vosaltres a mi: sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre» (Jn 15,16). Déu Pare crida des de la intimitat de la pregària personal confiada, des de la pràctica sacramental que fa Déu especialment present en la vida, des de la paraula de les persones que en ocasions és clam, des dels fets de cada dia que ens interpel·len, des de les respostes que donem en el servei generós... i amb un bon acompanyament espiritual que ajudi a discernir la veu del Senyor.

Festivitat de Sant Josep, Dia del Seminari. Preguem Déu que susciti vocacions sacerdotals entre els joves que se senten cridats a viure la fe segons la voluntat del Pare. «Ell els deia: La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors» (Lc 10,2). Així doncs, no només «per què no?», sinó «sí!». Sí a segar, sí a donar fruit, sí a pescar, sí a donar-se generosament, sí a seguir el camí amb Aquell que proposa deixar-ho tot i seguir-lo. Que es faci la seva voluntat, ja que tot és a les seves mans. Sí!

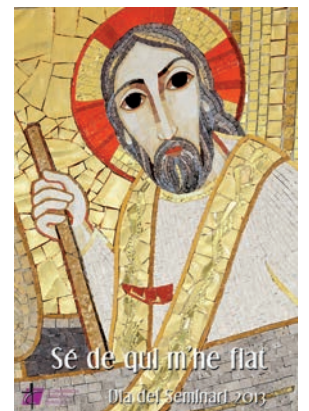
Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Vocació del Papa i vocació dels sacerdots

Estem vivint a l'Església, amb confiança filial i pregària fervent, l'acollida del nou Pastor universal que els Cardenals elegiran al Conclave. Potser en aquests últims dies ja s'ha realitzat l'elecció, ja el coneixem i donem gràcies a Déu per la seva disponibilitat! Perquè Déu sempre és fidel a la seva promesa i no ens deixa orfes ni sense pastor: «*Us donaré pastors com desitja el meu cor, que us pasturin amb coneixement i amb seny*» (Jr 3,15).

En aquest diumenge proper a Sant Josep celebrem la **Jornada de pregària pel Seminari i per les vocacions al ministeri sacerdotal**. I s'escau la pregària pel nou Sant Pare, així com la pregària i la reflexió sobre la vocació al ministeri ordenat. Ningú no es pot atribuir a si mateix aquesta missió, sinó que li és demanat per mitjà d'una elecció dels Cardenals. Se li pregunta en arribar el moment solemne de l'elecció: «*Acceptes la teva elecció canònica per a Summe Pontífex?*». I un cop rebut el consentiment, li pregunten «*Com vols que se t'anomeni?*». Déu fa arribar la seva crida, en aquest cas, a través de l'elecció alhora humana i transfigurada per l'acció de l'Esperit Sant, d'un grup eclesial molt savi i ponderat, el Col·legi dels Cardenals. Per això demanem amb insistència que Déu il·lumini els Cardenals electors i els faci concordes en la seva comesa perquè la designació sigui unànime (es precisen almenys 2/3 dels vots), i alhora fructuosa, tal com requereix la salvació de les ànimes i el bé de tot el Poble de Déu. Així s'enfortirà la caritat en la unitat, l'Evangelí serà predicat amb tota fidelitat i puresa, i l'Església viurà unida en la comunió i s'estendrà el Regne de Déu, amb pau. En el cas dels sacerdots, els joves que han sentit la crida s'ofereixen i es presenten o són presentats per algú al Seminari, es van preparant uns anys, i finalment és el Bisbe qui els escull el dia de l'ordenació: «*Amb l'ajut de N.S. Jesucrist, escollim aquest germà nostre per a l'orde del presbiterat!*». I el poble aclama «*Donem-ne gràcies a Déu!*». Llibertat humana i gràcia divina de la vocació que es conjunten admirablement.

Tot Papa necessitarà l'ajuda de Déu, ja que la seva vocació supera tota capacitat humana. Però estem segurs que no li ha de faltar mai l'auxili diví. Necessitarà també de la comunió del Col·legi Episcopal que ell presideix, així com de la unió amb la seva persona de tots els membres del poble de Déu. Ens ajuden a entendre la vocació de Papa —i d'alguna manera tota vocació sacerdotal— les paraules que va dir Joan Pau II el 16/10/1978 en ser elegit: «*He sentit por en rebre aquesta designació, però ho he fet amb esperit d'obediència a N.S. Jesucrist i amb confiança plena en la seva Mare Maria Santíssima... I així em presento a tots vosaltres per confessar la nostra fe comuna, la nostra esperança i la nostra confiança en la Mare de Crist i de l'Església, i també per començar de nou el camí de la història i de l'Església, amb l'ajuda de Déu i amb l'ajuda dels homes*». També Benet XVI el 19/4/2005 des del balcó de les benediccions deia: «*Els senyors cardenals m'han escollit a mi, un simple i humil treballador de la vinya del Senyor. Em consola el fet que el Senyor sap treballar i actuar fins i tot amb instruments insuficients, i sobretot m'encomana a les vostres oracions. En l'alegria del Senyor ressuscitat, confiant en la seva ajuda contínua, seguim endavant. El Senyor ens ajudarà i Maria, la seva Santíssima Mare, estarà al nostre costat. Gràcies! Preguem pel nou Papa, pel seu pontificat, i encomanem també totes les vocacions sacerdotals i els seminaristes d'Urgell ben especialment.*»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

■ SERGI SICÍLIA

Fiar-se de Déu

En Sergi Sicília va començar a estudiar enginyeria de telecomunicacions, però aviat es va plantejar la vocació. «D'alguna manera, Déu em va deixar entreveure que volia que també tingués en compte els seus plans i no només els meus. Tenia molt clar que la voluntat de Déu era per a mi el que m'havia de fer plenament feliç, però no entenia com podia ser feliç en una vida així. Va començar una lluita interna fins que, vençut, vaig decidir fiar-me de Déu», assegura. En Sergi cursa 3r de teologia, fa quatre anys que és al Seminari de Barcelona i presta el seu servei a la catedral de St. Feliu de Ll.

Tot i entrar al Seminari, vas acabar l'enginyeria. T'ha ajudat, poder-ho compaginar?

El contacte amb el món universitari ha estat molt enriquidor: per un costat m'ha ajudat a aprofundir en la relació entre fe i raó i, també, a entendre una mica millor les inquietuds i punts de vista que pot tenir un estudiant universitari.

Quina és la clau per connectar amb els joves?

Al contrari del que de vegades solem pensar, els joves se senten molt atrets pel missatge de l'Evangeli. Aquest dona resposta a les nostres inquietuds més profundes i un missatge així és irresistible. Per això crec que hem de ser molt autèntics, molt propers en el nostre viure amb allò que volem transmetre i no amagar l'exigència del camí que proposem.

Quins reptes et marques com a futur prevere?

Sobretot, ser molt fidel al voler de Déu, a la seva Paraula, i acceptar amb un somriure el que Jesús m'envia, que és com la beata Teresa de Calcuta definia la santedat. En definitiva, ser un instrument, tot i que indigno, del qual el Senyor se'n pugui servir com vulgui.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Sentit de l'expressió Fill de l'home

L'expressió *Fill de l'home* és la que Jesús usa amb preferència. Què vol dir? Abans de fer-se home, Jesús era la Paraula de Déu, engendrada o pronunciada pel Pare (Ireneu ens diu que el fet que el Pare pronunciï la Paraula és el mateix que el fet que el Pare engendri el Fill). Però aquesta Paraula s'ha fet home.

Vet aquí el que significa *Fill de l'home*: el qui, sortit de l'entranya d'amor del Pare com a Paraula i Fill, s'ha fet en tot igual a nosaltres, excepte en el pecat. I nosaltres en la humanitat de Jesús contemplem la bondat i la glòria del Pare. El Fill de l'home, a l'Evangeli de Joan, és una figura transcendent. «El Fill de l'home és aquell que ha baixat del cel», escriu el P. Oriol Tuñí.

Joan sap *incrustar* la vida eterna en la vida temporal i, al mateix temps, sap distingir molt bé la vida en aquest món, on regeix l'espai i el temps, de la vida divina en l'eternitat de Déu. El Fill de l'home és mediador entre aquestes dues esferes de vida: la vida eterna de Déu i la vida terrenal en l'espai/temps. Ell ens permet de dir amb tota esperança: la vida eterna és el rerefons de la vida terrenal. Aquesta és símbol de la vida divina que ens espera.

Jesús és mediador perquè viu amb el Pare i amb nosaltres. Si estem en l'amor que ens té Crist, viurem amb el Pare i amb els germans, com el Fill de l'home.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Conceptes teològics clau per al diàleg

Si bé és imprescindible establir un diàleg sincer i respectuós amb les noves formes d'espiritualitat, no es poden eludir els temes conflictius. Alguns principis de les espiritualitats emergents no sempre coincideixen amb els valors de la fe cristiana.

Indico a continuació alguns dels conceptes teològics claus en aquest diàleg, punts que no podem tractar en aquestes breus notes, però que són importants en el diàleg interreligiós i amb les noves formes d'espiritualitat: Déu personal/divinitat impersonal, creació/panteisme, Gràcia/energia, Revelació/gnosi, Salvació/autorealització, Resurrecció/reencarnació.

Abordar els punts exposats comporta una reelaboració de la teologia per definir la identitat cristiana i, al mateix temps, per establir punts entre aquesta tradició i les noves experiències espirituals inculturades en una societat postmoderna. Cal que aquest diàleg sigui honest.

El Magisteri de l'Església recomana que la prioritat no ha de ser destacar les mancances de les altres espiritualitats, com seria el cas de la Nova Era, sinó tornar a les fonts de la fe per oferir una presentació adequada i sòlida del missatge cristià. Així ho recomanen el Pontifici Consell de la Cultura i el Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós en el document *Jesu crist, portador d'aigua viva. Una reflexió cristiana sobre el New Age*.

Josep Otón

(El reencantament postmodern, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Defensar la fe

Aquesta expressió *defensa de la fe* la trobem en el document de Pau VI que encapçala el ritual de la confirmació. De fet, l'entorn d'aquesta expressió és una cita del Vaticà II, en el Decret sobre l'activitat missionera de l'Església (núm. 11). La cita sencera diu: «Els que han renascut de nou pel Baptisme, reben pel sagrament de la Confirmació el Do inefable, l'Esperit Sant, *que els enriqueix d'una força especial* i, signats amb el caràcter d'aquest sagrament, *s'uneixen més perfectament a l'Església, resten més obligats a difondre i a defensar la fe d'obra i de paraula, com a veritables testimonis de Crist.*»

Si en parlar del baptisme contemplàvem la fe com un do que ens era concedit i que havíem de guardar i fer créixer en nosaltres, perquè anés enriquint la nostra vida cristiana, la confirmació ens en dóna una altra visió. Ens fa contemplar com una realitat que es troba fora de nosaltres i que, si convé, cal fins i tot defensar. Ens cal vetllar perquè res l'enterboleixi ni la destrueixi.

El confirmat viu de la fe i, al mateix temps, procura que tothom la respecti en la seva integritat i puresa. Defensar la fe vol dir, en primer lloc, no viure-la de manera vergonyant, mig d'amagat; vol dir sentir la joia de posseir-la com un dels millors béns espirituals, vol dir saber-ne donar raó.

Tot això no se'ns demana pas que ho fem sols. El do inefable, el do de l'Esperit Sant, confirma el nostre baptisme, és a dir, la nostra filiació divina, i confirma també amb la seva força la fe que se'ns dóna acompanyant aquesta filiació. És amb aquest Esperit que Crist ha fet habitar en els nostres cors que podem professar amb sinceritat la fe i podem defensar-la, si cal. Millor valedor i ajudant no el podríem tenir.

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ✚ Diumenge V de Quaresma [(lit. hores: 1a setm.): ■ Is 43,16-21 / Sl 125 / Fl 3,8-14 / Jn 8, 1-11; o bé (del cicle A): Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45, o més breu: 11,3-7. 17.20-27.33b-45]. Sant Josep d'Arimatea.

18. Dilluns [■ Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Qualsevol dia feiner d'aquesta setmana, es poden fer les lectures següents: 2Re 4,18b-21. 32-37 / Sl 16 / Jn 11,1-45]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església.

19. Dimarts [□ 2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de Sant Josep.

20. Dimecres [■ Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3, 52-56 / Jn 8,31-42]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe.

21. Dijous [■ Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte.

22. Divendres [■ Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà.

23. Dissabte [■ Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi.

DIUMENGE V DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 43,16-21)

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui féu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços, em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abunden els rius en la solitud, perquè begui el meu poble que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meva lloança.»

▶ Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho crèiem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

El altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,8-14)

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir, els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo com a escòries a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que prové d'haver cregut en Crist, vull dir aquella justícia que Déu dona als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrera i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 8,1-11)

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint en la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres». Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrera l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor». Jesús digué: «Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 43,16-21)

Así dice el Señor, que abrió camino en el mar y senda en las aguas impetuosas; que sacó a batalla carros y caballos, tropa con sus valientes; caían para no levantarse, se apagaron como mecha que se extingue.

«No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis? Abriré un camino por el desierto, ríos en el yermo. Me glorificarán las bestias del campo, chacales y avestruces, porque ofreceré agua en el desierto, ríos en el yermo, para apagar la sed de mi pueblo, de mi escogido, el pueblo que yo formé, para que proclamara mi alabanza.»

▶ Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha sido grande con nosotros, y estamos alegres.

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Ne-gueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Miniatura sobre l'episodi de Crist i la dona adúltera. Del Breviari d'Isabel la Catòlica. British Library (Londres)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Fl 3,8-14)

Hermanos:

Todo lo estimo pérdida comparado con la excelencia del conocimiento de Cristo Jesús, mi Señor. Por él lo perdí todo, y todo lo estimo basura con tal de ganar a Cristo y existir en él, no con una justicia mía, la de la Ley, sino con la que viene de la fe de Cristo, la justicia que viene de Dios y se apoya en la fe. Para conocerlo a él, y la fuerza de su resurrección, y la comunión con sus padecimientos, muriendo su misma muerte, para llegar un día a la resurrección de entre los muertos. No es que ya haya conseguido el premio, o que ya esté en la meta: yo sigo corriendo a ver si lo obtengo, pues Cristo Jesús lo obtuvo para mí.

Hermanos, yo no pienso haber conseguido el premio. Sólo busco una cosa: olvidándome de lo que queda atrás y lanzándome hacia lo que está por delante, corro hacia la meta, para ganar el premio, al que Dios desde arriba llama en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 8,1-11)

En aquel tiempo, Jesús se retiró al monte de los Olivos. Al amanecer se presentó de nuevo en el templo, y todo el pueblo acudia a él, y, sentándose, les enseñaba.

Los escribas y los fariseos le traen una mujer sorprendida en adulterio, y, colocándola en medio, le dijeron: «Maestro, esta mujer ha sido sorprendida en flagrante adulterio. La ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras; tú, ¿qué dices?» Le preguntaban esto para comprometerlo y poder acusarlo. Pero Jesús, inclinándose, escribía con el dedo en el suelo. Como insistían en preguntarle, se incorporó y les dijo: «El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra.» E inclinándose otra vez, siguió escribiendo. Ellos, al oírlo, se fueron escabullendo uno a uno, empezando por los más viejos. Y quedó sólo Jesús, con la mujer, en medio, que seguía allí delante. Jesús se incorporó y le preguntó: «Mujer, ¿dónde están tus acusadores?; ¿ninguno te ha condenado?» Ella contestó: «Ninguno, Señor.» Jesús dijo: «Tampoco yo te condeno. Anda, y en adelante no peques más.»

COMENTARI

Qui no tingui pecat, que comenci

Enguany, durant la Quaresma, les narracions evangèliques ens inviten a contemplar la misericòrdia de Déu envers els pecadors com una crida a la conversió, com veiem en l'episodi de la dona adúltera.

La Llei de Moisès condemna l'adulteri com una falta greu contra Déu i contra l'ordre social; per això figura fins i tot en el Decàleg, juntament amb l'homicidi i el furt. L'adulteri flagrant era castigat fins i tot amb la mort d'ambdós actors (cf. Dt 22,22 i Lv 20, 10). Cal assenyalar que l'adulteri, en aquell moment, no és només considerat un pecat moral, sinó sobretot un crim social, perquè subverteix la base de la so-

cietat patriarcal, que és el contracte matrimonial. En aquest context hem de situar la narració.

Només la dona és portada davant de Jesús perquè dictamini què cal fer amb ella. Amb això no es vol excusar l'home, sinó accentuar encara més la desproporció de força entre el grup d'acusadors i el reu de mort: criminal, i a més dona! Jesús, però, no fa cas ni de la repercussió social de la falta, ni del gènere del qui l'ha comesa; ell mira el cor de la persona i hi veu una pecadora que necessita el perdó per recomençar.

La resposta de Jesús porta a la superació de la diferència: no és qüestió de judicar entre justos i pecadors, sinó de reconèixer que el pecat ens agermana a tots. Tots ho som, pecadors! Tots dignes de càstig i

necessitats de misericòrdia. Mai no podem condemnar ningú sense condemnar-nos abans a nosaltres mateixos.

«Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més». Jesús mostra la misericòrdia de Déu, que no condemna sinó que cerca la conversió del pecador. Jesús no consola la dona ni li diu que no es preocupi. Li expressa el perdó però, alhora, la despatxa i li mana de no pecar més, és a dir, de canviar radicalment d'actitud i de vida. A nosaltres, pecadors, Jesús tampoc no ens condemna, però ens exigeix un canvi d'actituds i de vida. I més ara que la Pasqua ja és a les portes.

Jordi Latorre, SDB

Esmorzar solidari a Bellcaire

El passat divendres 15 de febrer, els alumnes i professorat de l'Escola Bonavista de Bellcaire van celebrar un ESMORZAR SOLIDARI per col·laborar amb el projecte de Mans Unides 2013, animats pel rector Mn. Iván Ayala.

Aquest any els diners recollits van destinats a dos projectes:

- NIGÈRIA. L'objectiu és prevenir la violència i la discriminació contra les dones.
- GUATEMALA. L'objectiu és enfortir la cobertura d'una ràdio comunitària educativa, que permetrà donar educació, classes, comunicació del que passa...

El total de diners que s'ha recollit ha estat de 184,80 euros.

Donem gràcies a tots els nens i nenes, professors i al Forn Palau de Bellcaire, que un any més ha regalat els paquets que s'han menjat per esmorzar, per la seva col·laboració.

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

**105.0 - 104.4
107.5 - 91.5**

La Butlla del Papa Silvestre II, explicada per Mn. Benigne Marquès dins de Catalonia Sacra

Mn. Benigne Marquès va glossar dissabte dia 23 de febrer el contingut de la Butlla del Papa Silvestre II, custodiada al Museu Diocesà d'Urgell i que ha estat recentment restaurada. La conferència, duta a terme en el marc del programa Catalonia Sacra, es va fer al mateix Museu Diocesà, on després es va poder admirar la peça històrica. L'acte va ser presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i va comptar amb l'assistència del Director del Museu Mn. Nemesi Marquès i la Subdelegada de Patrimoni Clara Arbués, així com el Regidor de Cultura de l'Ajuntament de La Seu i de diverses autoritats andorranes: la M.I. Subsídica, Mònica Bonell, el M.I. Ministre d'Economia i Territori, Jordi Alcobé i la consellera del Consell General, M.I. Meritxell Mateu, així com alguns alcaldes de la comarca de l'Alt Urgell. També hi van assistir nombroses persones de l'entorn cultural i social de la comarca de l'Alt Urgell, i membres de l'Associació Amics del Museu Diocesà d'Urgell.

aquesta imatge parla

Un moment de la conferència

Mons. Vives va presentar l'acte i el ponent, posant en relleu el paper dinamitzador de la cultura que vol tenir el projecte Catalonia Sacra de difusió del patrimoni cultural i arquitectònic vinculat amb l'Església catòlica.

Mn. Benigne Marquès, Arxiver Diocesà d'Urgell, va explicar les circumstàncies històriques en què va ser escrita la Butlla, quin és el seu contingut i per què és tan important en l'establiment dels límits territorials de la diòcesi i del Principat d'Andorra. Va fer un recorregut pel perfil biogràfic del Papa Silvestre II (999-1004) i del Bisbe d'Urgell Sal·la i les circumstàncies en què es demanà la Butlla. També va dedicar una part important de la seva conferència a explicar-ne el contingut del paper —incloent la llista d'alous i de propietats reconeguts pel Papa—. Va apuntar com s'ha dut a terme la seva conservació, sobretot en els darrers 50 anys i la seva darrera restauració.

La descoberta de Catalonia Sacra al bisbat d'Urgell: romànic de la Val d'Aran

En el marc del programa Catalonia Sacra de difusió del patrimoni cultural del bisbat d'Urgell, es proposa enguany la descoberta del romànic de la Val d'Aran el proper dia 23 de març. Es farà una visita guiada per tècnics de cultura del Coselh Generau a les esglésies de Santa Maria de Cap d'Aran de Tredòs; de Sant Andreu de Salar-dú; de Santa Eulàlia d'Unha; de Santa Maria d'Arties i de Sant Fèlix de Vilac, seguint una ruta ja establerta.

Interior de l'església d'Arties

Celebració del Dilluns Sant

El proper 25 de març, Dilluns Sant, la Catedral de Santa Maria acollirà la Jornada Sacerdotal, en el marc de la celebració de l'Any de la Fe. L'Eucaristia Solemne de la Missa Crismal es farà a les 12.30 h. Els sacerdots renovaran les Promeses Sacerdotals, es farà la Consagració del Crisma i la benedicció de l'Oli dels Malalts i l'Oli dels Catecúmens. Es farà la institució de Lectors i Acolits dels seminaristes Josep J. Geethafonkalan i Pere J. Morales Moreno, així com el candidat al diaconat permanent, Josep Caba Masana. Al matí, és previst que el Prior de Montserrat, el P. Ignasi M. Fossas, O.S.B. faci una conferència als sacerdots sobre la funció dels preveres en la renovació de l'Església; «In Christum credentes». Es farà a la sala d'actes del Seminari Diocesà, a les 10.30 h.

La jornada acabarà amb un dinar de germanor a la Residència de la Sda. Família, on se celebraran les Noces d'Argent Sacerdotals de Mn. Antoni Ballester i Mn. Ignasi Navarrí, i les Noces d'Or de Mn. Joan Dies, Mn. Francesc Lloret, Mn. Benigne Marquès i Mn. Ramon Rossell.

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguieu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

aquesta imatge parla

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfoqueu la imatge no es projectin ombres. També cal que mantingueu el paper lleu. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

LA PLETA

Pregar junts, una experiència que ens uneix

El diumenge dia 10 de febrer va tenir lloc a la parròquia de Guissona una celebració ben emotiva. Es van reunir per pregar junts quatre comunitats cristianes de confessions diferents: la comunitat catòlica de ritus romà, la comunitat de cristians evangelistes, la comunitat de l'Església ortodoxa de Romania i la comunitat grecocatólica d'Ucraïna.

Al llarg dels segles s'han anat creant diferents Esglésies que tenen en comú la fe en Crist, la fe en Déu Trinitat i la fe en la salvació que Jesucrist ens porta a través de la seva mort i la seva resurrecció. Tot manifestat a través de formes diverses, amb trets diferents i confessions particulars que fan que l'Església de Crist aparegui davant del món dividida i esquarterada en «religions» antagòniques. I per més que el moviment i les iniciatives ecumèniques treballen per aconseguir la unitat, aquesta no acaba de trobar el lloc que Crist demana als seus seguidors.

Avui, en un món cada vegada més globalitzat, en què la comunitat humana viu superant fronteres i la convivència multicultural és evident, apa-

reix més factible la col·laboració i el camí cap a la unitat dels cristians.

Guissona, amb una realitat de diferents comunitats religioses i culturals pot servir d'exemple per a la convivència i col·laboració fraterne. I en què podem col·laborar els cristians? En el que tenim més en comú: la manifestació de la nostra fe, de la nostra esperança i de la caritat, mitjançant la pregària conjunta. I això és el que va acollir la parròquia de Sta. Maria de Guissona el passat diumenge, una celebració de germans units per la fe en Jesús, per pregar junts, per seguir el Crist, per transformar el nostre món, units pel mateix Esperit Sant.

Va ser una celebració que començava amb la processó en què el representant de cada confes-

sió portava a les mans un símbol de la nostra fe comuna: el Ciri Pasqual els catòlics, símbol de la llum de Crist; la Bíblia els evangelistes, símbol de la Paraula de Déu; l'icona de la Verge Maria els grecocatólics d'Ucraïna, símbol de l'encarnació del Fill de Déu, i l'icona de Crist els ortodoxes de Romania, símbol de la redempció.

I no va faltar la lectura de l'Evangelí, el capítol 17 de Sant Joan, amb la pregària de comiat de Jesús en l'últim sopar demanant la unitat i l'amor. I no van faltar les pregàries i els cants en diferents idiomes. I no va faltar el gest de pau. I no va faltar la participació de dues-centes persones unides per la fe que resaven plegades el Parnostre en diverses llengües, com a la Pentecosta. I no va faltar l'Esperit Sant que vol que la seva Església sigui testimoni de veritat i de llibertat, de justícia i de pau, on tothom pugui trobar l'esperança que no mor.

Certament trobades com aquestes s'hauran de repetir. Pregarem plegats i donarem testimoni de la nostra fe.

Mn. Ramon Balagué